

Milena Bogavac

DRAGI TATA

Pozdrav iz Beograda

Za Srđana Pantelića- iz milion razloga. Prvi: nije se plašio Crnog.

LICA:

MALI, 15. Maloletna delinkventkinja.

BANE, 15. Maloletni delinkvent.

FILIP, 23. Narko diler.

MARINA, 41. Alkoholičarka.

KSENIJA, 18. Kasirka.

AJA, 28. Kurva.

CRNI, 26. kao takav.

POŠTAR, kao takav.

SOCIJALNA RADNICA, kao takva.

Minimum scenografije.

Jedan zid od vrha do dna prelepljen razglednicama, u nekoliko slojeva.

Razglednice su zalepljene tako da se vidi slika, a ne strana sa tekstom. Sitna rekvizita. Praktikabli čijim se premeštanjem dokazuje promena prostora.

Mrak. Slajd projektor. Na njemu razglednica. Na razglednici turističko idilični pejzaž Beograda. Mali je sama na sceni. Nepomična. Govori ravno.

Hladno. Ne glumi. U daljem tekstu:

Razglednica

MALI:

Dragi tata. (uzdah, pauza, izdah) Srećan mi rođendan. Kad smo bili na moru, rekao si da te podsetim, rekao si da ću moći da skočim iz padobrana, sa tobom, kad porastem. Napunila sam petnaest ... Da te podsetim. Mali.
Prazan slajd. Mali se ne miče. Još jedan. Mali okreće desni profil. Još jedan. Mali okreće levi profil. Kao fotka za poternicu. Mrak. – u daljem tekstu:
Poternica.

1.

Topli dom. Marina, neuredna i raščupana hoda okolo sa okrnjenom šoljom. Pronalazi skrivenu flašu. Flaša je prazna. Marina je razbije.

MARINA:

Milice!... (Mali lepi razglednicu na zid, ne obraća pažnju) Milice! ... Mali?

MALI:

Šta se dereš, koji kurac ?!

MARINA:

Kako mi se to obraćaš?

MALI:

Opušteno. Kao svakoj kurvi, je l' jasno...

MARINA:

Milice, ja sam u tvojim godinama bila dama, pizda ti materina.

MALI:

Puši.

MARINA:

Idi u prodavnicu.

MALI:

Neću.

MARINA:

Je l' čuješ ti šta ja govorim?

MALI:

Neću više da ti kupujem vodku!

MARINA:

Između mene i tebe, mlada damo, postoji razlika... Bitna razlika... A ta je što sam ja rodila tebe, a ne ti mene...

MALI:

Slušaj Marina, između mene i tebe postoji razlika. Ti si kurvetina. I ti si luda. I ti kupuješ vodku na ler.

MARINA:

Milice?

MALI:

Nemoj više da me zoveš Milice. (odgurne je) Prekini da me zoveš tako! Ja se ne zovem tako!

MARINA:

Milice, pobogu!

MALI:

Zovi me kako me tata zove! Ja se ne zovem Milica!

MARINA:

Miliiiceeeee...

(Mali izađe, odgurnuvši je. Tresak ulaznih vrata, zatim njihovo ponovno otvaranje)

MALI:

Danas mi je rođendan, samo da znaš.

(Pre nego što Marina uspe da kaže bilo šta, Mali ponovo tresne vratima, i izađe iz stana.)

MARINA:

Danas?... Pa nemoguće, ja znam... (dovikuje za Mali) Lažeš! Idi u svoju sobu! Idi u prodavnicu! Lažeš! ... Milic... Mali!

(mrak)

2.

Ćošak. Mali gleda u Banetov prozor, jako zvizne.

MALI:

Ba- ne!

BANE:

(dovikne) Čekaj, Mali!

MALI:

(pljune) Daj malo bejsa, bate, brže malo!

BANE:

(izviri kroz prozor, snažno gestikulira) Čekaj bre! Čale moj, bre! Jebem mu mater odvratnu, bre... jebem!... (nestane s prozora, iz sobe dopire lupnjava psovke i dranje)

MALI:

Boli me kurac za tvog ćaleta, ćelavi!

(Nema odgovora. Mali ugleda Poštara)

POŠTAR:

Ne gledaj me tako, Mali, nema ništa za tebe.

MALI:

Kako nema?

POŠTAR:

Nema.

MALI:

'esi pogledao?

POŠTAR:

Pogledao sam. I juče, i danas, i pre mesec dana, i pre godinu dana. I nema.

MALI:

Lažeš.

(Odradi Poštara na fintu, otme mu torbu, krene da trči, Poštar je stigne, povuče je za kosu)

MALI:

Aaaa! Nemoj da ti jebem kevu!

POŠTAR:

Ostavi to, svrako! Pu. Đavole ! (Otima joj torbu)

MALI:

Šta je bre, bilo, bre, matori?

POŠTAR:

Nevaspitana...

MALI:

Nisi ni pogledao. 'Ajde, pogledaj...

POŠTAR:

Nemam šta da gledam...

MALI:

Pogledaj, danas mi je rođendan.

POŠTAR:

Lažeš.

MALI:

Tate mi. Kad se kunem u kevu lažem, al' kad se kunem u tatu ne lažem...

Keve mi.

POŠTAR:

Srećan ti rođendan.

MALI:

Pogledaj, bre, je l' mi nešto stiglo, bre...

POŠTAR:

(Ovlaš pogleda) Ne...

MALI:

Pogledaj ponovo...

POŠTAR:

Ne. Evo... Ima neki sudski poziv za tvog brata...

MALI:

Kakav sudski poziv?! Daj mi to!

(Otme mu poziv, strpa ga u džep)

POŠTAR:

Ehej!... To mora da se uruči lično, daj mi to!

(Mali se izmakne, Poštar krene ka njoj, ona ga mošira.)

MALI:

Moša!

POŠTAR:

...To je zvaničan dokument...

MALI:

(pruži Poštaru koverat, kad ga on uhvati ona ga povuče i pocepa) Haha!

Triša!

POŠTAR:

Šta si to uradila?

(gleda pocepan koverat u ruci) Pogle... pa šta ja sad da... ? ... ja ću da prijavim... Samo da znaš...

(Bane proviruje kroz prozor, iz njegovog stana dopire vrisak, on izbacuje invalidska kolica kroz prozor)

BANE:

Svima ću da vam jebem kevu, bre! Ostavite me, bre, na miru bre!

(Poštar i Mali se pogledaju, Bane iskače kroz prozor, pada pored njih, ustaje..)

BANE:

(pokazuje srednji prst ka prozoru)

Jebem vam bre, kevu, ružnu, seljačku!!!

(muški zagrlili Mali) ... Srećan ti rođendan.

(Mali ga odgurne, stane u boksreski stav, i njih dvoje sparingujući istrčavaju sa scene. Poštar preneraženo gleda za njima. Mrak.)

Razglednica

Dragi Tata. Meni je drago što si ti dobar. Što nisi kao Banetov tata. Što nisi radio u vojsci. Meni je drago što ti nisi bijo u ratu. I što imaš noge. I što me voliš. Mali.

Poternica

3.

Klupa, pored kante za đubre. Mali i Bane.

MALI:

Šta je rekla razredna?

BANE:

Da ćemo biti izbačeni iz škole tri meseca pred kraj osmog, da smo poremećeni, i da zbog nas dvoje u školu svake nedelje dolazi murija...

MALI:

Ko je bre poremećen, kučka, bre, mamu joj jebem ?!

BANE:

Čale podilkanijo. Pita: jesam ja dao noge za ovu državu da mi sin postane mangup?!...Zipa: »mangup«. Tako je razredna rekla.

MALI:

Jebem je u usta, ona zamazana!

BANE:

Je l' tvoja keva bila u školi?

MALI:

Misliš, Marina?! Ma, jok... Razredna poručila da dođe moj tata, el s Marinom ne može da razgovara. Slala me kod psihologa posle fajta, al' nisam otišla... Bolo me kurac.

BANE:

Kod psihologa, a? Pa nju sam kar'o još u šestom, bre. Kad ti kažem...

MALI:

U šestom?

BANE:

Kad ti kažem, bre, u šestom. Pušila mi.

MALI:

Nemoj da želaš, ćelavi. U šestom nije bila ova nova, nego onaj matori...

BANE:

Koji matori?... A, da. Ma, i on mi je pušio, mamu mu jebem.

... Karaču ih sve. ... Znaš u čemu je razlika između prosvetnog radnika i pedofila? Je l' znaš?

MALI:

U čemu?

BANE:

Pedofil stvarno voli decu!

(Bane se smeje svojoj fori. Mali pljune u znak slaganja. Ugleda Crnog)

MALI:

Crni! ...

CRNI:

'De ste, klinci...

MALI:

'Esi vid'o Filipa?

(Crni odmahne glavom, pljune)

MALI:

Kako nisi?

CRNI:

Reci Filipu: ako mi još jednom spusti slušalicu, spustiću ga na dva dvaest pod zemlju, jasno?

BANE:

Koj' ti j kurac, Crni, bre?

CRNI:

I da nema zajebavanja sa mnom. Jesi čula.

MALI:

Šta je bre, bilo, Crni bre?

CRNI:

Reci mu ovako: da se moli da ga pubovi stignu pre mene. Njima je manje dužan.

BANE:

Koji pubovi, Crni? Ša bilo?

CRNI:

Bio mi je više od burazera, znaš. ... Tvoj buraz.

MALI:

Ti si prs'o, keve mi.

(Crni ode)

MALI:

Koji ti je bre tebi?... Koji je njemu?

BANE:

Frka.

MALI:

Kakva frka?

BANE:

Crni i Filip.

MALI:

Njih dvojica? Ovaj Crni je bolesan, keve mi. On je vampir. Zakačio se za Filipa jer je vampir i peder... Zipa ša ti kažem.

BANI:

Tiše, bre, Mali, tiću.

MALI:

Neću da ćutim. Peder je! (Bane pokušava da je ućutka, ali se mali još glasnije dere) Pederčina!!!... Kara samo kurve je l' mu Filip ne da...

BANE:

Nemoj da se zajebavaš, Mali. Nemoj da se zajebavaš s Crnim.

MALI:

Pusti me, bre, kretenčino usrana!... Može da me povuče za kurac!

BANE:

Ćuti, bre, Mali, ćuti. Nemoj se kurčiš. (osvrne se oko sebe, poverljivo)

...'Esi čula ša je bilo prošle nedelje?

MALI:

Ša? Crni puc'o?

BANE:

Izgleda je nekog i upuc'o... Tako se priča po kraju. Ja ti nisam ništa rek'o.

Ne znam i ne zanima me.

(Mali ćuti, pljune)

(Mrak)

razglednica s luna parkom

Dragi Tata. Filip je najbolji bata na svetu. Volim te. Mali.

Poternica

4.

Ispred kafića. Filip sam, viri u kafić, zatim okreće telefon...

FILIP:

(u slušalicu) Alo. Filip. Jesi sama? Hoću nešto da pričamo. Evo me ispred.

Da. Sam. Evo...

(krene da uđe u kafić, kad vidi Mali koja pritrčava)

MALI:

Fiiilipee! ... (zastane) Ona matora pička ti donela poziv, ali ja sam ga pocepala.

FILIP:

Kako pocepala?

MALI:

Evo, mogu još! Vidi! (pocepa ostatak poziva na pola)

FILIP:

Daj to ovamo. (uzme papiriće od Mali, pokušava da ih sastavi) Ko ti je ovo dao?

MALI:

Niko mi nije dao. Uradila sam matorog na fintu. Profi.

FILIP:

Nemoj to više nikad da radiš, jesi čula?! Ja mislim na sebe, je l' ti jasno? Ja mislim na sebe. I na tebe.

MALI:

Crni je rek'o da će da ti spusti patku, ako mu spustiš. Telefon.

FILIP:

Kome je rek'o?

MALI:

»Kome je reko?« ... A »srećan rođendan?« - ništa, a?

FILIP:

Dođi ovamo. (zagrlj je) Srećan rođendan. Nisam zaboravio, znaš? ...

MALI:

Gde si poš'o?

FILIP:

(laže, u trenutku, i bez razmišljanja) Na piće.

MALI:

Hoću i ja.

5.

Filip ulazi u kafić, za njim ide Mali. Aja za šankom.

AJA:

Hej... Lepi. (namigne Filipu, Filip se zbuni. Aja se iznenadi kad vidi Mali)

Ćao, Mala.

MALI:

Prvo i pre svega ja nisam Mala.

FILIP:

'De si, Aja?... Šta ćeš da popiješ, Mali?

(sedaju za sto)

MALI:

Viski -koka -kolu.

FILIP:

(ironično) Važi.

MALI:

Danas mi je rođendan.

FILIP:

Ne možeš da cirkaš, ideš u školu.

MALI:

Neću u školu, kad mi je rođendan.

AJA:

Jao, kako je slatka... Normalno. Ko još ide u školu za rođendan? Srećan ti rođendan, Mala.

MALI:

Viski s koka kolom.

FILIP:

Meni. Njoj nemoj da daješ viski...

AJA:

»Njoj nemoj da daješ viski«... Ovaj tvoj bata je postao prava mika. Je li , Miki? Šta si ti pio u njenim godinama?

MALI:

Šta je tebe neko pito-nešto... Šta?

FILIP:

Mali, nisi normalna. Smiri se.

MALI:

Šta se ona meša?

AJA:

Mala, izvini, jebote. Ja sam sve vreme na tvojoj strani, dete.

MALI:

Gospodžo, pričam s bratom. Donesi skivi i pali. Na jedan: jedan...

FILIP:

... Dva. I uzmi ti šta ćeš da popiješ.

MALI:

Gospodžo, pričam s bratom. Donesi skivi i pali. Na jedan: jedan...

FILIP:

... Dva. I uzmi ti šta ćeš da piješ...A u njenim godinama ja sam pio »step« sokove i to samo kad se uštekam za kintu, da znaš...

MALI:

Uuuu, onda meni daj viski a njemu »step« da ne meša cirku. Ajde. Donesi.

FILIP:

Molim te.

MALI:

Molim te, nemoj više da piješ step. Daću ti ja obične tempere.

(Aja potone u šank)

MALI:

Kurva!

FILIP:

Nemoj da sam te čuo više, jasno.

MALI:

Pa, kažem samo da je kurva! To svako zna. Skinula je Banetu mrak za pare.

I kafić je otvorila jer je kurva. To svi znaju. Kurva.

AJA:

(tresne ajncerom s pićima o šank) Mala, je l' ti uopšte znaš šta je kurva?
(Mali gleda u Aju zbunjeno, pa u Filpa. Aja koristi tu tišinu da polako dođe do stola. Spusti ajncer na sto, nagne se ka Mali otkrivajući svoj dekolte) Ja sam kurva.

FILIP:

(Mali) A šta to tebe briga?

AJA:

Ajde, dosta. Dosta. (deli im pića, peva) Da-nas nam je diivan dan, diiivan dan, divaaan daan... (Mali drži čašu u rukama, Aja se kucne s njom) Svaki ti se dao. (Udalji se)

MALI:

(Filipu) Kad ćeš kući?

FILIP:

Mali, nemoj da mi se ponašaš ko keva, je l' jasno...'Ajde živeli.

(kucnu se, otpiju)

MALI:

Daj neki keš.

FILIP:

Šta će ti?

MALI:

Šta te boli kurac, daj mi.

FILIP:

E, Mali, ti si potpuno poludela. Ako te opet izvalim kako od mojih para kupuješ gudru od mene, razbiću i tebe i Baneta.

MALI:

Filipe, nemoj da kenjaš.

FILIP:

(vadi novčanicu, obeležava je) Ovo ti je obeležena novčanica. Da znaš.

MALI:

Daj. (stavlja u džep, exira piće) Palim.

FILIP:

Pali. I nemoj da se gudriraš. I idi u školu, i spavaj kod kuće. (Mali mu salutira) I nemoj da biješ Marinu. 'Ajde. Voljno.

MALI:

(krene, zastane) Nećeš da mi kažeš kakav je to poziv?

FILIP:

Ne znam kakav jer si ga pocepala, dileo.

MALI:

...Crni je rekao kako... foliraš na veliko, i ima ortaci da te skenjaju.

FILIP:

'Ajde.'Ajde. Pazi na sebe.

(Mali brzo zagrlji Filipa, otrči. Aja mu prilazi. Filip je gleda. Mrak)

6.

Supermarket. Ksenija sedi za kasom i uči. Pored kase je polica sa razglednicama. Ulaze Mali i Bane.

BANE:

Yo! Ksendži, aj mi usitni ovo...

KSENIJA:

Što niste u školi?

BANE:

I nemoj ona zgužvana sranja da mi daješ. Neću dupe time da brišem.

KSENIJA:

Odakle vam ovoliko para?

BANE:

Šta te boli kurac?! Usitni.

KSENIJA:

Opet si krao?!

BANE:

Alo, vezaro! Oćeš- nećeš?!

KSENIJA:

Opet ste krali, čuješ šta pitam? Mali, opet ste krali?

BANE:

Ova rimuje. Izvali. Mali, opet ste krali ... Uuuu... MC Xena.

MALI:

Nismo, bre, jebote.

KSENIJA:

Odakle vam ovol'ko para?

MALI:

Dao mi brat.

KSENIJA:

Odakle njemu?

BANE:

Šta te boli kurac odakle njemu? Mojne da se ponašaš ko pandur!

MALI:

Danas mi je rođendan.

KSENIJA:

Stvarno? Srećan rođendan.

BANE:

Eeee... » Srećan rođendan« ... Daj mi sitno, je l'ću da uzmem sam...

KSENIJA:

A bratu reci da dođe i da plati vašu crtu.

MALI:

Koju crtu, nemam ja nikakvu crtu.

KSENIJA:

A ako neće da priča sa mnom, nek pošalje onog morona Crnog, što ga je slao i da mi kaže ...

BANE:

Šta da ti kaže, jadvnice? Da raskine s tobom? Pedala! A?

MALI:

Ćuti, bre, Bane. Reći ću Filipu. OK. A sad nam usitni keš.

BANE:

Crnog da pošalje, a? Budalo. Ne treba tebi Crni. Ja ću da te pošaljem. U kurac.

KSENIJA:

A ti, Branislave, ućuti. Rećiću Tati da opet kradeš, da znaš. Za ono pivo juče znam, da znaš. I sve što ovde ukadeš ide meni od plate. Znaš.

MALI:

Ne znam. Ne zanima me.

KSENIJA:

A kad ja ne primim platu, u našoj kući nema šta da se jede. (Banetu) Ti nemaš šta da jedeš!

BANE:

Jedi govna! Znaš.

KSENIJA:

Još jednom vas uhvatim, i zovem miliciju.

BANE:

Zovi šintere da te vode.

KSENIJA:

Ma, prestani!

BANE:

Šta me prozivaš, šlihtaro! Zipa sad! (povuče policu s cigarama, sruši je na pod)

KSENIJA:

Bane!

(Saginje se da skupi rasute cigare. Iza njenih leđa Mali trpa razglednice u džep ... Scena se dalje odvija u slepstik maniru. Mali i Bane izvode predstavu, rade Kseniju na sve moguće fore. Krađu slatkiše, cigare, razglednice, ruše rafove i police, izluđuju je. Glasna muzika, koja se utišava samo dok se izgovaraju replike)

MALI:

Vidi šta radi , Ksenija! (pokazuje na Baneta. Ksenija se okrene, Mali strpa flašu pića pod duks)

KSENIJA:

Zvaću policiju!

BANE:

Pooooliiiiijaaaaa!

MALI:

Tino- nino!

(Ksenija juri Mali oko rafa. Bane za to vreme otvara kasu. Ksenija krene ka njemu, Mali je zadrži s leđa)

KSENIJA:

Ostavi to, idiote mali! Milice, pusti me! Pusti me, čuješ šta ti kažem!

BANE:

Sve ću da uzmem, pičko! Ceo pazar!

MALI:

Samo usitni, ćelavi, čuješ! (Ksenija se otima) A ti se smiri , Ksenija. Prati intrukcije. Nećemo ti ni dinar uzeti. Samo usitnjavamo, ok?

KSENIJA:

Završićete u zatvoru, oboje... Oboje, čuješ?

BANE:

Pusti je. (završio je usitnjavanje)

MALI:

Jesi samo usitnio, ćelavi? Prebrojavaću.

BANE:

Jesam, Mali, keve mi. U dinar.

MALI:

Ksenija, klekni dole, broj do deset, i onda ustani, jasno?

KSENIJA:

A ti Mali, reci majci da više nema pića na crtju.

MALI:

Sad!

(Mali i Bane istrčavaju iz prodavnice... Ksenija sedi sama na podu, i plače.

Viče za njima...)

KSENIJA:

Bane, ocu i majci ću reći da kradeš! ... (nemoćno udari rukom o pod. Za sebe) Koji užas... Užas. Užas.

7.

Kafić. Aja i Filip.

FILIP:

Čujem da si malom Banetu skinula mrak...

AJA:

(osmehuje se) Pa šta ?

FILIP:

El za pare?

AJA:

Pa šta?

FILIP:

Pa, ništa, jebote. Spavaš sa svima.

AJA:

(gleda dugo u Filipa) Pa šta?

FILIP:

Sa mnom nisi.

AJA:

(pokaže mu rukom da ćuti) Al to niko ne zna. Znači, kao da jesam.

FILIP:

Nikom nisi rekla?

(Aja ćuti, osmehuje se)

Nisi rekla ni Crnom?

AJA:

Šta?

FILIP:

Pa, da ti i ja... nismo...

AJA:

Šta?

FILIP:

Da ti i ja nismo nikad... ništa...

AJA:

Misliš, da se nismo kresnuli? Da se nismo jebali, a?

FILIP:

Da.

AJA:

Da nije mog'o da ti se digne...?

FILIP:

Daaa...

AJA:

Da sam mu rekla... Tražio bi pare nazad.

FILIP:

Crni? ... Tražio bi ti da odradiš.

AJA:

Tražio bi.

FILIP:

I?

AJA:

Šta- i?

FILIP:

Pa, mislim... Morala bi ili-ili.

AJA:

Šta ili-ili?!

FILIP:

Ili da se karaš sa njim, ili da...

AJA:

Nema »ili« sa Crnim. Znaš ti najbolje...

(kratka pauza)

FILIP:

Koliko ti je on dao?

(vadi pare iz džepa, broji)

AJA:

Za tebe?

FILIP:

Da.

AJA:

Ne znam. Tad su bile marke.

FILIP:

(zastane sa brojanjem)

Koliko?

AJA:

Manje.

(Filip odbroji još duplo toliko novčanica, spusti ih na sto pred Aju. Aja krene rukom ka parama, Filip joj uhvati ruku i spusti na sto. Pogledaju se u oči.

Mrak)

razgledica:

Dragi tata. Ovo je najlepší dan u mom životu. Više mi ne nedostaješ. Mali.

Poternica.

8.

Topli dom. Marina razgovara telefonom, verovatno već sedam sati. Malo, malo pa otpije iz okrnjene šolje.

MARINA:

Ja kažem: gospođo, vi ne znate ko sam ja. Vi očigledno niste svesni toga ko sam ja. Ja sam iz vr-lo uti-caj-ne porodice, moj je otac akademik ako je još živ, ja joj kažem. I nisam ja s tobom čuvala ovce, i jebavala seoske bajе, kravo odvratna! Ja sam Gospođa! Ja sam go-spo-đa. Mene mogu svi da povuku za kurac.

(ZVONO NA ULAZNIM VRATIMA)

MARINA:

Nije nego... Ja tog čoveka tražim već dve godine, kažem. I više... Nije on bio klošar, nego obučen pilot! Valjda je ovoj posranoj državi u interesu da nađe tog posranog majmuna. Ako je poginuo, hoću da znam. I moja deca... Ako je poginuo, poginuo je kao vaš specijalac. Ne kao moj muž. Moj muž on odavno nije bio. A ona meni, pizda li joj materina, kaže: »vaš prljav veš ostavite kod kuće«. Ma rek'o prljave su tvoje gaće! Moj muž je izaš'o po cigare, pre tri godine, ženo božja... Po cigare! Razumeš?! I nestao. Hoćete vi meni da kažete da ne postoje paralelni svetovi?! Vi meni da kažete?!

(ZVONO NA ULAZNIM VRATIMA)

MARINA:

Halo?... (odjednom postaje svesna da zvono dolazi od vrata, pogleda u vrata)
Halo? (zvono se ponovi, Marina ne prekinuvši vezu spusti slušalicu da padne sa stola, oprezno priđe vratima, gleda kroz špijunku)

SOCIJALNA RADNICA:

(s druge strane vrata) Gospođa Marina Veljković? ...

MARINA:

Šta hoćete? (otvori vrata)

SOCIJALNA RADNICA:

Dobar dan. (pruži Marini ruku, koju Marina ne konstatuje) Ja sam Spomenka Ilić, iz centra za brigu o porodici... Ja sam socijalni radnik.

(Marina joj tresne vrata pred nosom)

SOCIJALNA RADNICA:

Gospođo Veljković? (zvoni) Gospođo Veljković?

(Marina stoji nepomično, Socijalna Radnica viče kroz vrata. Marina zapušava uši rukama, zatvara oči. Mrak)

9.

Kafić. Aja u Filipovom krilu, ulazi Bane.

BANE:

E?... (kad ih vidi zagrljene) Jesam vas ja to prekinuo?

AJA:

Nisi.

FILIP:

Jesi (Aja se smeje) Šta hoćeš?

BANE:

Možeš nešto da mi uvršiš?

FILIP:

Kol'ko?

BANE:

Jedan ket, i dva eksera.

FILIP:

Ne može, još si mali. Pali.

BANE:

Daj Filipe, brate, mojne da si cava, budi profi, nemoj da kenjaš...

(Filip ustane, odgurnuvši Aju iz svog krila)

FILIP:

Da vidim pare...

(Bane mu da)

Jesu to moje pare, bate?

BANE:

Nisu.

FILIP:

Odakle ti pare?

BANE:

Dala mi sestra...

FILIP:

Nemoj da želaš.

BANE:

Keve mi, bre...

FILIP:

Ti nemaš sestru...

BANE:

Kako nemam?!

FILIP:

(Filip vadi ket vutre, baci mu na sto)

Pozdravi sestru. A eksere vam ne dam. Još ste maloletni.

BANE:

E, bate, to nije profi...

FILIP:

Ti znaš šta je profi... Marš napolje!

BANE:

A Filipe, batice... Nemoj da...

(Filip ne obraćajući pažnju na Baneta, krljne Aji žvaku. Njih dvoje se ljube, Bane ih gleda, u njih pa u vutru, slegne ramenima, izađe napolje.)

10.

Klupa. Mali sedi sama, ulazi Bane.

MALI:

Ša je bilo?

BANE:

Buraz ti se kreše sa Ajom...

MALI:

Šta si rek'o?

BANE:

Ne da mi eksere.

MALI:

Šta si rek'o?

BANE:

Izvalio me je, ka'e: ne dam ti eksere još ste maloletni...

MALI:

Me, ne to...

BANE:

Filip i Aja?

MALI:

Otkud znaš?

BANE:

Video sam... Rokačina! Ko iz Švedskog akcionog, sine. Kafić zatvoren , njih dvoje se krljaju...Turbooooo! (Bane imitira ženski vokal prilikom orgazma) A! A!Aaaaa, Fiiiiiipeeee! ... Mora da joj je iskeširo, kurvi... (tek sad vidi da je Mali otrčala) Mali! Gde ćeš? Ma- li!

Razglednica:

Dragi Tata. Molim te, vrati se kući. Voli te Mali.

Poternica.

11.

Kafić. Sexy muzika, nesto ironično tipa Beyonce- »My dady«. Polumrak.

Aja i Filip. Mali lupa na vrata.

MALI:

Fiiiiiipeeee!

(Filip i Aja ne obraćaju pažnju, Mali sve histeričnije lupa i udara u vrata)

MALI:

Fiiiiiipeeee, breeee! Filipe!... Znam da si tu!... Sedeću ovde dok ne izađeš, pičko, jesi čuo!

AJA :

(Odgurne Filipa) 'Ajde, ajde. Zove te kćerkica... (Filip samo odmahne glavom, nastavlja da ljubi Aju)

MALI:

Se- de- ću dok ne izađeš!

AJA :

Piše »zatvoreno« na vratima. Jebote, ne radi kafić!

MALI:

Gde mi je brat?

MALI:

Filipe, je l' me čuješ?

(Filip gleda u Aju. Navuče pantalone. Aja nezainteresovano đuska.)

AJA:

Ajde, 'ajde... Idi kod nje. Brini o svojoj porodici.

(Filip iznervirano izađe napolje)

12 .

Ispred kafića.

FILIP:

Šta hoćeš?

MALI:

Što se praviš lud? Pola sata se derem pred vratima!

FILIP:

Šta hoćeš?

MALI:

Mrzim tu kurvu, 'el znaš? Mrzim Tu Kurvu. Ista je ko Marina.

FILIP:

Koju kurvu?

MALI:

Ista je. Pušila je Crnom kod Setrema pred svima.

FILIP:

Otkud ti to znaš, je li?

MALI:

Znam. Rek'o mi je Bane. Uostalom, kakve veze ima? ... Reko si mi da nisi spavao s njom! ... Rek'o si mi!

FILIP:

Mali, ti nisi normalna. Nisam ti ja tata.

MALI:

Pa i nisi!

I nikad nećeš biti ko tata! Ti si pička! Pička si, je l' me čuješ?!

FILIP:

Prekini!

MALI:

Ti si pička! Neću!

(Filip joj udari šamar, Mali ga gleda. Nepomično.)

FILIP:

El?... El moram tako da razgovaram... a? Ne možeš da pokažeš ni malo poštovanja za to što sam ja tvoj brat i što...

MALI:

Nemoj da se udaraš više.

FILIP:

Što me zajebavaš? Ti znaš... da je moja slabost snaga...

MALI:

Ja svakom vratim kad me udari, jesi čuo.

FILIP:

'Oćeš da mi vratiš, je l' to?

MALI:

Neću.

FILIP:

Šta oćeš? 'Ajde.

MALI:

Tata me nikad nije udarao.

FILIP:

Nisam ti ja ćale, jebote. Mali. Nisam ja pička, nego ćale. Nisam ja otiš'o do trafike i ost'o do kraja sveta, nego on. Razumeš?

(Mali ga gleda blede) Ne izdržava ćale tebe i Marinu, nego ja, el me kapiraš?! Ćale ti je pička. Dragi tata, kapiraš? Ne ja. On je zapalijo. I rećiću ti nešto, Mali. Nešto što ćeš shvatiti kad porasteš. Ćaleta je boleo kurac za nas. Marinu je jedinu vol'o. Dok je bila dobra riba. A i za nju je boleo kurac, posle. Ništa nije umeo. Samo da vozi avijone, je l. Ništa. Ljudi su išli u rat i ginuli. A on se krijo kod kuće. Jer je bijo pička. I od nas je zapalijo na kraju. Jer je bio pička. Ja sam Mali, ja sam Mali imao devetnaest godina. Bilo je jebeno bombardovanje, u pičku materinu. Marina je radila jedino što je znala...

(Mali ćuti. Nepomična. Ukočena.)

Što ti ovo uopšte pričam?...

MALI:

Čeka te tvoja kurva.

FILIP:

Pa šta ako je kurva? A? Šta ako me čeka? Nemaš prava da mi se mešaš u život ovako. El me sad kapiraš? Ne mešaj se u moj život!

(Mali mu okrene leđa da pođe)

FILIP:

Gde ćeš?

MALI:

Neću da ti se mešam u život!

FILIP:

Mali?... Ej?... Dođi. (Mali mu ne prilazi. Filip pride njoj, oprezno joj stavi ruku na rame.) Mali, ja ću uvek biti tu. Znaš.

MALI:

(uopšte mu ne veruje) Ma, Važi. Da. Da.

FILIP:

Mali. Ja nikad nisam prodao. Pazim na sebe, čuješ. I na tebe.

MALI:

(još mu manje veruje) Važi. (krene, pa se vrati) Svrati u supermarket. Imaš crtu da platiš. Pozdravila te.

FILIP:

Ksenija?

(Mali klimne glavom, krene)

FILIP:

Gde ideš?

MALI:

Ne mešaj mi se u život.

(Filip je isprati pogledom. Krene da se vraća u kafić. Mrak)

razglednica:

Dragi Tata. Svi su pičke, tebe volim. Mali.

Poternica.

13.

Ćošak. Mali seda do Crnog.

MALI:

Crni?... Došla sam da uvršim.

CRNI:

Ti?

MALI:

Ja. Dva komada. I nemoj da mi valjaš kafetine, jesi čuo...

CRNI:

Daj mi keš.

(Mali mu daje)

CRNI:

Što ti brat ne uvrši? Ima najbolje u gradu...

MALI:

Ne znam i ne zanima me.

CRNI:

Reci mu da su pubovi pronašli ono što je sakrijo.

MALI:

Koje ono?

CRNI:

Samo mu tako reci. I reci mu da se ne krije od mene. Jer bih njega mogao ja da pronađem. Znam kako razmišlja. On zna da znam. I nek se moli da kerovi stignu pre mene. Njima je manje dužan.

MALI:

Šta su pronašli?

CRNI:

Nešto što je bilo zajedničko... Moje i njegovo. Takozvani – dokaz, na pandurskom jeziku. (pljune)

MALI:

Je l' pištolj?

CRNI:

Samo mu tako reci. Sve smo delili. Moglo bi da mu se desi da podelimo i ćeliju. (nasmehi se)

MALI:

Da vidim pištolj...

CRNI:

Pali.

MALI:

Onda mu reci sam.

CRNI:

Šetaj.

MALI:

(ispruži ruku)

Exere.

(Crni doda exere Mali. Odmere se. Mrak)

14.

Klupa. Mali i Bane sede, gutaju eks.

BANE:

Šta je rek'o Crni?

MALI:

Da su e - jevi sveži.

BANE:

Sveži, a? I još?

MALI:

Ništa.

BANE:

El pito za Filipa? ... (Mali ćuti) Je l' pit'o?

MALI:

Filip je, bre... Nemam ja ništa s Filipom. Neću više da uzimam keš od njega.

El me kapiraš?

BANE:

Kako nečeš?

MALI:

Tako. Neću. Ima sama da preuzmem kontrolu. Misliš da ne znam odakle Filipu pare? Ša? Odakle Crnom?!

BANE:

Pa, od gudre.

MALI:

Pa od gudre, naravno. Sigurno nije od Crvenog Krsta.

BANE:

Kome mi da dilujemo gudru, komarac? Šta si se lansirala?

MALI:

Ne moramo da dilujemo, bre. Ja sam ozbiljna, bre. Nisam ja više amater, ćelavi. Neću više da radim na malo.

BANE:

'Ajde, bre Mali, bre... Em nemaš sise, em nemaš muda. Ništa nemaš.

MALI:

Zato ti, siso obična, glumiš kurac. Fali ti samo bicikl. (pljune) Tvoja sestra ima ključ od prodavnice?

(Banetu se lice razvlači u osmeh)

BANE:

Mis'iš da... Brate... Mali ti si genije, keve mi!

MALI:

Je l' ima?

BANE:

Ima...Valjda. Samo ne znam da l' nosi gajbi...

MALI:

Dobro. Nije ni bitno. ...Ako ne nosi, prelazimo na plan b.

BANE:

B? A šta je a?

MALI:

A- ukradeš Ksenijin ključ, napravimo svoj. Plan B- pred zatvaranje, uđemo kod Ks. Ti je sm. Tj smoriš. Ja se izgubim. Iza rafa, u klonju. Je l' ima prozor na klonji?

BANE:

Ima. Ovolicki.

MALI:

Taman. Cicki. Znači, ja udžem u klonju. Ksenija zatvori. Ti izadžeš s njom. Vum. Za pola čuke, tik-tik, čekaš robu ispod prozora. Ja ti dodam. Zvek. Ako se provučem-do jaja. Ako ne, čekam jutro, i naaaaaajnormalnije izadžem, kad mi ti daš znak. Kapišić?

BANE:

Mali znaš što te gotivim, je l' znaš?...Zato što imaš kriminogeni mozak, keve mi... Neeviđeno razvijaš strategiju...

MALI:

(počinje da repuje. Baca rime, u klinačkom fazonu)

Glup si , čelavi

Koja si budala

Da ti nema mene

Ulica bi te pohasala

Slušaj, slušaj plan

Prvo skenjaćemo kraj

Svaki dan nova pljačka

Jer gija nije pračka

Mi smo born bad

O.G. , criminal i tačka!

(zastane, zadovoljna svojim freestyleom) ... Svu robu štekujemo na isto mesto.

BANE:

Tamo dolazimo čestoooo! ... A na koje mesto?

MALI:

Znam. Tamo u fabriku gde su Filip i Crni štekovali sranje.

BANE:

(sad i on repuje)

Mali, ti si profi

Stvarno znaš znanje.

... Ali, pazi. Kad udžeš tamo kupi samo alkohol i pljuge.

MALI:

I razglednice.

BANE:

Kakve razglednice? Alkohol, pljuge. Ostalo je sranje.

MALI:

Slušaj, bre, degenu

Nemoj da mi glumiš ženu.

Plen delimo na pola

Tek kad štekemo za kola.

BANE:

Ja mislim za džipa, Mali.

MALI:

Sve jedno.

BANE:

Džipa, bre. Džip je pogodan za svaki teren.

MALI:

Jebeš ga, džipa ili ne...Kurac, teren. Trebaju nam kola, razumeš? Zbog bežanja. Dok ja ne dobijem vozačku, moramo da nađemo šofera.

BANE:

Kakvog šofera?

MALI:

Alo, brate stani

Je l' si ras'o na banani?

(prođe je napad freestylea) Treba nam neki brz i hrabar. Davaćemo mu dvae's posto.

BANE:

Mnogo je.

MALI:

Kurac mnogo. To ti je zakon tržišta.

BANE:

A... Onda ništa.

MALI:

Ništaaaaa.

BANE:

(i dalje repuje) Ništaaaaaaa.

MALI:

Jesi me sad ukapiro?

BANE:

Ceo fazon... Čuknućemo radnju, boli nas kurac.

MALI:

Boli nas.

BANE:

Boli nas...

MALI:

Boli nas.

BANE:

Libo nas.

MALI:

Bolid as.

(klibere se kao budale, sparinguju. Puko ih eks. Očigledno.)

razglednica:

Dragi Tata. ... sad znam šta si mislio. Kada si rekao. Ne znam šta. Ali znam da je bilo lepo. I da smo bili na moru. I da smo gledali avione. Kako lete. Jer su jači. Od gravitacije. Valjda. Je l' se sećaš tata? Laku noć.

Poternica

15.

Topli dom. Marina spava za stolom, hrče. Mali tresne vratima, Marina se trgne.

MARINA:

(tek probuđena) Milice, ne lupaj vratima, pizda ti materina ...

(Mali sedne naspram Marine, gleda je)

Šta je? Što me gledaš tako iskolačeno?

MALI:

Opet si se napila... Odakle ti pare?

MARINA:

Milice, između mene i tebe postoji razlika... Bitna razlika...

MALI:

Nemoj da me zoveš Milice, znaš.

MARINA.

Milica je najlepše žensko ime... Ti ga i ne zaslužuješ, vucibatino čupava...

MALI:

Je l' ima nešto da se jede?

MARINA:

Što nisi jela napolju? Što ti brat nije dao? ... Što nisi jela u školi?

MALI:

Zato što je raspust.

MARINA:

Raspust?... Kako si položila?

MALI:

Budalo!

MARINA:

Gde li samo skupljaš te izraze, jebem te u glavu čupavu... Frizura ti je kao metla od tifusa.

MALI:

Ti ne znaš gde si...

MARINA:

Ja ne znam... Ja sam u tvojim godinama bila lepotica, stoko musava...

Idi u svoju sobu! Idi u školu.

(Marina ustondira)

MALI:

Laku noć.

(Marina zaspi na stolu. Mali je pokrije ćebetom. Stoji iznad zaspale Marine, i gleda je. Mrak.)

16.

Ajin stan. Aja i Filip, posle sexa. Puše džoint.

FILIP:

Aja?

AJA:

Mhm?

FILIP:

Je l' bilo dobro?

AJA:

Mhm.

FILIP:

Šta?

AJA:

Bilo je.

FILIP:

Je l' ti mene gotiviš?

AJA:

Mhm.

FILIP:

Šta?

AJA:

Gotivim te. Što si dosadan?

FILIP:

Je l' bi se udala za mene?

AJA:

(bolje ga pogleda) Bih. Što da ne?

FILIP:

Ozbiljno?

AJA:

Aha.

FILIP:

Pa je l' hoćeš?

AJA:

Šta, bre?

FILIP:

Udaj se za mene.

AJA:

Jesi ti normalan?

FILIP:

Zašto?

AJA:

Ja mislila ti to pitaš bezveze... 'Ajde, molim te. Nisi normalan.

FILIP:

Aja, što?

AJA:

Ma, beži. Oblači se i kući, kod mame i sestre. 'Ajde.

FILIP:

Ali...

AJA:

'Ajde...'Ajde...Nisi normalan...

(Filip krene da se obuče, ali onda odjednom...)

FILIP:

E, bre, nemoj da se zajebavaš sa mnom. (Aja ga iznenađeno pogleda)

Kurvetino! ... Nešto sam te ozbiljno pitao.

AJA:

Izađi napolje.

FILIP:

(izvuče novčanicu iz džepa, baci je pred Aju) Neću. Sedeću ovde još pola sata. Je l' to dosta za pola sata?

AJA:

Uzmi te pare i pali.

FILIP:

Ja da uzmem pare? A, kurvo? Ko ovde koga plaća?!

AJA:

Sedi. (Uzme pare, sedne na stolicu i raširi noge) Izvoli.

FILIP:

Hoću da pričam sa tobom.

AJA:

Ako hoćeš da pričaš idi kod psihijatra.

FILIP:

Prekini da me zajebavaš...

AJA:

Filipe, šta ti je?

FILIP:

Hoću da se udaš za mene...

AJA:

Budalo, skloni se. Ja sam kurva, idiote, šta ti uopše znaš o...

FILIP:

O čemu?

AJA:

O bilo čemu. Ti ne znaš ni kako se ja zovem.

FILIP:

Kako se zoveš?

AJA:

Nije u tome stvar, stvar je u tome da ti...

FILIP:

Kako se zoveš?

AJA:

Adrijana.

FILIP:

Hm...Adrijana?

ADRIJANA:

Moji rade prek'o... pa, to bila gazdarica od keve.

FILIP:

Adrijana... Lepo je.

AJA:

Odvratno je...

FILIP:

Nemaš pojma.

AJA:

Imam dete.

FILIP:

Šta?

AJA:

Jeste. Imam dete. Ćerku. Ima šes' godina. Kod babe i dede u Ripnju...

(Filip prilazi Aji i grli je, Aja ostaje nepomična)

FILIP:

Adrijana... Hoću da budeš moja žena. Samo moja. Skroz.

AJA:

Filipe, šta ti je? ... Ne mogu ja... Ne mogu ja nikome da budem žena...

(Filip joj bukvalno zapuši usta poljupcem, Aja i dalje nešto mrmlja...Ljube se. Mrak.)

razglednica:

Dragi tata. Mama je lepa kad spava. Pozdrav iz Beograda. Mali.

Poternica.

17.

Ćošak. Mali jako zvizne pod Banetovim prozorom. Bane mahne kroz prozor.

Izađe.

BANE:

'Oćeš pljugu?

(sedaju na ćošak, pale pljuge)

... Celu noć nisam mo'go da spavam.

MALI:

Ni ja.

BANE:

Exić sexić, celu noć sam se vozijo, i žešće sam razmišljo za ono što si rekla...

MALI:

Za Filipa?

BANE:

Ma, za kog Filipa?

(Iz džepa izvuče kjuč, pokaže ga Mali, teatralno. Već ga je iskopirao)

MALI:

(uzme kjuč, gleda nezainteresovano, pa mu vrati) Za Filipa.

BANE:

Misljio sam na plan. Večeras je akcija, je l' tako?

MALI:

Bane, koga je Crni urok'o?

BANE:

Ne znam.

MALI:

Koga je urok'o, Bane, pičko, jebaću ti kevu ako mi ne kažeš. (staje u bokserski stav, udari ga)

BANE:

A, bre, dilejo! Koji ti je kurac, ša režiš, ša kriziraš... Ne znam, bre... I da znam, otkud znam?!

MALI:

Bane!

BANE:

Nekog klinca Zvezdaša...

MALI:

Kog klinca?

BANE:

Keve mi, sve sam ti reko, Mali. Sve što znam. Valjda je bijo na derbiju, pa se pobijo. Tako su mi pričali oni grobari. Kako je doš'o s njima na tekmu, valjda izgudriran ko svinja, i kako su posle bili ovde na čošku i cirkali. I bijo je fajt. Debeli Duje sa Severa, el ga znaš? (Mali ćuti) Duje North force?!

MALI:

Ne znam, bre, odkud znam!

BANE:

On je zvao Crnog na fon.

(Ulazi Poštar, ugleda Mali, vrati se nazad ne bi li je obišao)

MALI:

(vikne) Matori, videla sam te ! ... (Banetu)... I?

BANE:

Ne znam, Mali, više ništa...

POŠTAR:

Pu. Đavole! Svrako.

BANE:

Ne znam, Mali.

MALI:

I šta je bilo kad ga je zvao na fon, mamu ti jebem? (mošira ga)

BANE:

Ne znam, keve mi, nisam bijo tu.

MALI:

Bane, ti non stop kenjaš. Nemoj da kenjaš. Reci mi.

BANE:

I ništa. Crni ugovorijo fajt. Rek'o ovima sa severa «za dvajest minuta», i otiš'o gajbi po giju.

MALI:

I?

BANE:

Ne znam! Filip je bijo sa njim.

MALI:

Filip? Na tekmi?

BANE:

Ma, ne. Posle tekme.

MALI:

...Što Filipa juri murija, Bane?

BANE:

Valjda je bijo svedok. Ne znam. Ne znam i ne zanima me

MALI:

Za-što ga juri murija, Bane?

BANE:

Zato što je narko diler, jebote.

MALI:

Nije zato, ćelavi. Filip uredno plaća porez na promet, znaš?

BANE:

Ne znam, Mali... (Mali ga jako uhvati za vrat...)... Aaaaa! Bre, idi u pičku materinu...

MALI:

Nisi mi ti ćale, ćelavi, jer ti jasno...Nemoj da mi glumiš pedagogiju jer ću ti bulju razvaliti. Pričaj!

BANE:

Aaaaa!!! A! A, bre, Mali, breee... Sakrio je giju! Eto zašto.

(Mali ga pusti) Sakrio je. Njegovi otisci, kapiraš? ... Filip i Crni. To svako zna. Rade zajedno. I... (Mali gleda u pod , grize usne, Bane pokuša da je zagrlji, ona mu odgurne ruku.) Nemoj da brineš, ej. Filip pazi na sebe; ima stila. Znaš i sama... (Mali ga pogleda) I nije ništa kriv.

MALI:

Murija to ne zna.

BANE:

Biće sve u redu, Mali... Večeras je akcija. Je l' čuješ? Večeras! ... Mislim da znam ko bi mog'o da nam bude šofer...

MALI:

Smaraš me, Bane.

(pljune. Mrak)

18.

Ajin stan. Jutro. Dve šolje kafe koje se puše. Filip izvlači crte kokaina na ogledalu. Aja staje iza njegovih leđa. Ljubi ga u vrat.

FILIP:

Evo... (dodaje Aji novčanicu, ustaje sa stolice, pušta je da sedne. Aja zamota novčanicu, nabije je u nos. Krene da ušmrkne...)

FILIP:

Ovo je poslednja, samo da znaš.

AJA:

Nemaš više?

FILIP:

Nemam, i neću imati. Nikad. Ovo je poslednja.

AJA:

Šta sad? Da ne misliš možda da ću čim se udam da postanem straight domaćica?...A?

FILIP:

Ej, ti s Crnim u klub, a ja da prestanem da izigravam narodnog heroja...Nemoj da me miniraš, Adrijana. Sve će biti u redu. Paziću na tebe. I na sebe. (Aja krene da ušmrkne, Filip je povuče za bradu, gleda je u oči)
Iskriziraćemo, sredićemo se. Naćićemo strejt poslove.

AJA:

Strejt? Poslove?... Ja i ti?

FILIP:

Što ne? Ti imaš kafić. Ja imam kola. Mogu da taxiram...

(Aja prsne od smeha.) Šta se smeješ? (Aja izvuče crtu, i dalje se smejući poljubi Filipa u nos. Ustane. Filip sedne za sto. Uzme novčanicu...) Ti meni ne veruješ? Što mi ne veruješ? Mrtav sam ozbiljan. Neću više da se gudriram. *(izvuče crtu. Aja mu seda u krilo. Ljubi ga. Deluju zaljubljeno. Zbog kokaina. ZVONO TELEFONA. Aja i Filip ne obraćaju pažnju, ljube se. Telefon zvoni, zvoni i zvoni)*

AJA:

Ma, javi se.

FILIP:

A da se javim, a?

AJA:

Javi se. Možda te traži stalna mušterija.

FILIP:

Nema više mušterija, Aja. To je gotovo. Za mene. Za nas.

(pogleda telefon. Značajno) Traži me tvoja stalna mušterija...

AJA:

(mrak na licu) Crni?

FILIP:

(odbije poziv) Crni. *(gledaju se. Telefon ponovo počinje da zvoni.)*

AJA:

(uplašeno) Javi se. *(nervozno upali cigaretu)* Ne! Nemoj da mu se javiš!

Nemoj da mu se javiš...

FILIP:

Da se javim?

AJA:

Javi se. Nemoj... Javi se...

(utišava muziku) Javi se...

FILIP:

(odbije poziv, ubaci telefon u šolju s kafom) Boli me kurac.

(Aja ga gleda uplašeno) Ti ga se ipak plašiš?

AJA:

Hajde da palimo odavde, Filipe. 'Ajde da palimo, ti i ja, dok se to ne smiri.

FILIP:

Gde da palim? Neću da palim! Boli me kurac! (...brzo izvuče i ušmrkne još jednu crtu) Nisam ništa kriv. Pomog'o sam mu. OK. Pomog'o sam mu da sakrije čelik. Pomog'o sam mu jer je i on meni pomog'o hiljadu puta. Jer mi je bijo ortak. I priznajem, eto. Bijo mi je najbolji ortak. Svemu me naučio.

(Aja pali cigaretu, gleda u Filipa, oblači se)

Nisam ja kriv što je on prso. Ja ne nosim pištolj da ga ne bih upotrebijo. A on je ozbiljno prso.

AJA:

'Ajde da palimo odavde.

FILIP:

Gde da palimo?

AJA:

'Ajmo kod mojih u selo. 'Ajmo bilo gde, molim te.

FILIP:

U kakvo selo? Moram kevi da ostavim kintu... Moram sa Mali da...

AJA:

Filipe, doći će. Crni. Doći će kod mene.

Molim te.

(Mrak)

19.

Klupa. Mali i Bane.

MALI:

Kako to misliš nema Filipa? A vutra?... Kako bre «zatvoreno»?

BANE:

Tako, brate. Zatvoren kafić. Bijo sam i kod Aje gajbi. Ništa se ne čuje, niko mi ne otvara.

(Mali šutne u klupu)

MALI:

Zovi ga na mobilni...

BANE:

Evo ti... (daje joj telefon, Mali poziva broj)

MALI:

Nije u dometu...

BANE:

Pozovi i Aju... Ona mi je prva u imeniku. (izvodi koitalne pokrete)

MALI:

Neću da zovem tu bičarku. Filip... Filip bi se meni javio ...

(glasao zvižduk iz mraka)

Crni... (okrene se) Šta hoćeš?

CRNI:

(dovikuje) Dođi 'vamo.

MALI:

Daj mi sto evra! (pokazuje mu srednji prst)

CRNI:

Dođi ovamo.

MALI:

Šta hoćeš?

CRNI:

Hoću nešto da ti dam za brata.

(Mali pogleda u Baneta.)

MALI:

Šta, koji kurac?

CRNI:

Šta koji kurac.

(Mali ode za Crnim u mrak. Bane gleda za njom. Mrak.)

20.

Mrak napuštene fabričke hale. Sunčevi zraci dopiru kroz uske duguljaste prozore, i padaju na pod. Mali hoda po tom podu. Eho.

MALI:

Crni! (vikne da bi čula svoj eho) Juuu- huuu! Crni, gde si? ...

(niko se ne pojavljuje.) Nemoj da me zajebavaš, bre... (glasno) Cr-niiii!

(Iza njenih leđa iz mraka Crni je povuče za kosu, u nazad)

MALI:

Aaaaa! Idiote, pusti me! (pokušava da mu se otme, on joj zapuši usta rukom.

Vrlo brzo je dovodi u položaj iz kog ne može da se iščupa, a ne može ni da vrišti)

CRNI:

Smiri se, Mali, smiri se... (Mali se i dalje otima, ali se onda smiri. Crni malo sačeka, popusti)

MALI:

(najglasnije što može) Baaaaneeeeeeeee! (Crni joj zapuši usta, ponovo je stegne)

CRNI:

Smiri se, pička ti materina, smiri se neću ti ništa, smiri se...

MALI:

Koji ti je kurac, bre? Šta me napadaš mamu ti jebem, Filip će te skenjati kad provali (šamar) Aaaa!

CRNI:

Gde je Filip?

MALI:

Ne znam i ne zanima me. Šta je?

CRNI:

(daje joj telefon) Zovi ga.

MALI:

Neću.

CRNI:

(šamar) Nemoj da se kurčiš!

MALI:

Jebaće te Filip u bulju za ovo.

CRNI:

Pa, pozovi ga. Ja ga i čekam da se kresnemo.

MALI:

Jebem ti mater, pederu!

(šamar) Aaaa! Nemoj više.

CRNI:

Šta si rekla?

MALI:

Šta te boli kurac?

CRNI:

(šamar) Treba ja da te učim ponašanju? A? Nije mogla tvoja keva, a? Nije mog'o tvoj brat? I onaj tvoj pokojni ćale?! ... Treba ja da te vaspitavam?

MALI:

(zadržava suze) Š... Šta ti je?

CRNI:

Zovi svog brata.

MALI:

Zovi ga sam.

CRNI:

Zovi.

(Mali uzima telefon, oči su joj pune suza, već zna da neće dobiti Filipa. Crni ćuti. Gleda je. Mali pokušava ponovo. Crni šmrče, vidi se da je drogiran)

CRNI:

Šo se ne javlja, Mali, a? ... Ne javlja se pička 'el vidi ko ga zove...

MALI:

Jebem ti mater.

CRNI:

Karaću te, Mali. 'Esi me čula, mala fukso. Karaću ti i kevu. Sve ću da vas jebem.

MALI:

Prekini!

CRNI:

Dođi vamo, mala fukso.

(Uzima telefon od Mali, baca ga u zid, udara joj jak šamar, Mali pada na pod.)

Karaću te ko kurvu koju sam mu plaćao, kurvo.

(Mrak. Malin vrisak iz mraka.)

21.

Klupa. Bane, nervozan u telefon.

BANE:

Aja?...Ej? Bane je... Bane. Mali Bane, bre... Ništa. Je l' Filip sa tobom? ...

Aja, mojne da me želaš, važno je. Aja, daj mi Filipa, jebote...

(Bane šokirano pogleda u svoj telefon)

AUTOMATSKI GLAS TELEFONSKE MAŠINE: IZVINJAVAMO SE.

NEMATE DOVOLJNO KREDITA ZA OVAJ POZIV. MOLIM VAS,

PREĐITE U MENI ZA DOPUNU. (OFF)

(Mrak)

Razglednica:

Dragi tata. Od kad si otišao nema nikog da me čuva. Ja čuvam razglednicu što smo poslali, ti i ja sa mora. Kad smo bili. Tako se radi. Kad se putuje.

Onda se šalje, tata. Zar nisi tako rekao? Zar nisi, tata? Dragi tata. Zar nisi tako rekao?

Poternica.

22.

Scena se polako rasvetljava. Mali je unakažena i pocepana. Tiho plače. Ruke su joj vezane kaišem Crnog. Crni je gleda i čuti. Iz mraka zasvetli njegov telefon koji zvoni.

MALI:

To je Filip! Skenjaće te! Jesi čuo?!

(Crni ne reaguje.)

Javi se, pičko! Javi se.

(Crni je šutne, sedne do nje, ćuti. Telefon ponovo počinje da zvoni.)

MALI:

Javi se... Molim te...

CRNI:

(uzme telefon) Aja? Uvek zoveš kad mi kurcu ne trebaš. Umri. (spusti)

MALI:

Pičko!

(Crni joj razvali šamar. Pljune.)

CRNI:

Ustaj. Vodim te kući. 'Ajde, fukso mala. Vodim te kod tvoje lude keve.

(šutne je, Mali ustaje za njim)

23.

Ćošak. Filip, Bane i Aja. Filip drži telefon. Aja i Bane napeto gledaju u njega.

FILIP:

U pičku materinu!

(baci telefon, Aja se sagne po njega)

FILIP:

Gde su otišli?

BANE:

Ja mislim u fabriku...

FILIP:

U fabriku?

BANE:

U onu napuštenu halu gde ste ti i Crni štekovali...

(Filip mu udari šamar)

FILIP:

Šta kurac? Šta ste radili tamo? Šta ste vi radili s Crnim?

BANE:

Aaa, bre, Filipe, brate, bre... Nemam ja ništa sa Crnim, bre.

FILIP:

Este kupovali gudru od njega, mater vam jebem glupu? Čuješ šta te pitam?

BANE:

Ne... nismo.

(Filip mu odvali šamar)

BANE:

Nismo, breeee... Nismo kupovali.

FILIP:

Nemoj da me lažeš.

AJA:

Smiri se, nemoj da biješ dete...

FILIP:

A ti učuti kurvetino! Ti si kriva za sve ovo! Je l' ti jasno?

AJA:

Ja?

FILIP:

Ti i tvoja sranja, jebem ti mater glupu. Ti i tvoj Ripanj, jebo te Ripanj seljančuro, i jebo te Crni...

AJA:

Nisam ti ja kriva što ne znaš gde ti je sestra! Ni tebi, ni Crnom, mater vam jebem pedersku mentolsku...

(Filip udari Aju, Aja stoji nepomično, trenutak tišine, pljune ga)

AJA:

Isti si ko Crni.

FILIP:

Šta si rekla?

AJA:

Isti si k'o Crni, završičeš k'o Crni.

BANE:

Filipe, 'ajde sa mnom... Molim te 'ajde sa mnom... 'Ajde da je nađemo...

Ubiću Crnog, Filipe, keve mi. Ja ću da ga roknem...

(Aja i Filip se i dalje gledaju, Filip samo na kratko pogleda Baneta tako da klinac ućuti.)

FILIP:

(Aji) Pokazaću ti da sam gori od Crnog. Aja, ubiću te.

BANE:

'Ajde, breeeee... Pliiizzz!

(Filip kreće za Banetom, gleda preteći u Aju, Aja ga gleda mirno. Mrak)

Razglednica:

Dragi tata. Kući je tamo gde je srce. Ne znam gde je tvoje. Ne znam da li ga svi imaju. Moje srce si ti.

Poternica.

24.

Mrak fabričke hale. Filip.

FILIP:

Crniiii! Milice! Crni, jebaću ti majku.

BANE:

(iz mraka ušeta u svetlost) Filipe, nema ovde nikog. Nema, keve mi. Seti se gde su, brate. Ti znaš. Ti znaš Crnog... Filipe.

FILIP:

U pičku materinu... (ćuti) Jebote...

BANE:

Filipe, brate, izvini... Ja nisam imo pojma šta će da se desi. I nemam pojma šta se desilo. Kunem ti se, Filipe, ja ću da ga roknem ako ti...

FILIP:

Umukni. (skrši se na kolena, grize usne. Ugleda prašnjavu razglednicu na podu. Uzme je u ruke.)

BANE:

Razglednica, Filipe.

(njih dvojica se pogledaju, Bane posegne rukom da je uzme, Filip izmakne. Sam pročitava šta piše. Pogleda Baneta.)

FILIP:

Mojoj kući.

(*Mrak.*)

25.

Topli dom. Crni drži pištolj u Malinim ustima, drži je i za kosu. Marina stoji preko puta njih. Do pola raskopčana. Uplašeno gleda. Marina pogleda u Crnog.

CRNI:

Šta si stala? Skroz... (izvadi pištolj iz Malinih usta, ne puštajući joj glavu.

Uperi ga na Marinu pokazujući joj da se dalje otkopčava.)

MARINA:

(otkopča još jedno dugme na haljini, stane.) Neću. Majku ti jebem. Malu.

Upišanu. Majku. Ako je imaš. Malo. Govno.

(Mali pokuša da se otme, Crni je zadrži. Uhvati joj vrat pod ruku, opet joj strpa pištolj u usta. Marina nastavi da se otkopčava .)

MARINA:

(tiše, psuje) Majku ti. Ako je imaš. Govno.

CRNI:

(ušmrkne, dlanom dodirne lice) Filipu da kažeš da sam mu bio na gajbi, je l' čuješ kurvo? Samo sam hteo lepo da se pozdravim sa njim. Sutra palim. Je l' čuješ, kurvetino?

MARINA:

Majka ti je kurvetina!

CRNI:

(izvadi pištolj iz Malinih usta, uperi ga u Marinu, Mali počne da se otima, pa ga on opet vrati) Imo sam i za njega papire. Reko sam mu. Nije hteo da me sluša, više. A bolje mu je bilo dok je bio poslušan. Ja sutra idem. Ostaviću mu svoj dosije, kod kerova. Nek svrati da ga preuzme... Šta me gledaš? Skidaj se. (pogleda u Mali, nasmeje se) Tebi nije prvi put, šta se foliraš, kurvetino? Nisam te karo samo ja, što sam pošten. Pošten kurac. Neću više da vam glumim poštara, ovde. Aaaa! (opali u vazduh)

(Mali padne na pod, Marina skine svoju haljinu u jednom potezu. Stoji pred Crnim, u svilenom kombinezonu. Obavije telo rukama, Crni je gleda. Mali podiže glavu. Crni zakorači ka Marini, Mali ostaje iza njegovih leđa, vrata se

naglo otvaraju, upada Filip, iza njega je Bane. Marina se oslanja leđima na zid, sklizne do poda i tu ostaje nepomična do kraja scene)

FILIP:

Crni!

(Crni se okrene, s pištoljem u ruci, raširi ruke prema Filipu kao da očekuje da mu ovaj padne u zagrljaj)

FILIP:

Crni spusti giju, čuješ šta ti kažem? Čuješ šta ti kažem!

CRNI:

Hoću. Kad ti budem razneo glavu.

(Uperi pištolj ka Filipu, Marina vrisne. Crni nišani Filipovu glavu)

FILIP:

(Mirno) Pucaj, Crni. Ajde. Pucaj. (zakorači prema njemu, polako mu prilazi) ... Nije ti prvi put, što si stao? (Crnom kao da malo zadrhti ruka, Filip krije da je uplašen) Gledaj me u oči, Crni i pucaj. Tako si me učio. Tu. Tu me gledaj. Tu nišani... Tako pucaju momci sa stilom.

(Filip napravi još jedan korak, zalepi se za pištolj. Bane utrčava u sobu, uzima Mali u ruke, kao da hoće da je iznese, Mali se otme i povuče ga na pod. Filip i Crni se gledaju u oči. Filip podiže cev pištolja među svoje oči. Gledaju se. Crni počinje da se smeje)

FILIP:

(u pola glasa) Pucaj, šminkeru. Pucaj. Ja te se ne bojim, Crni.

CRNI:

Ne bojiš se, a? Tvoja šveca se bojala, znaš. Prvo je vrištala. Posle više nije. (Filip gubi kontrolu. Udar Crnog. Crni se samo za trenutak pomeri u stranu. Očekivao je udarac.) Šta je? Možda nisam dovoljno dobar za tvoju sestru? A?

FILIP:

(sabrano) Budalo bolesna. Misliš da ćeš se izvući sa ovim, to misliš?

CRNI:

A ti?

FILIP:

Ja nikog nisam upuc'o. Ja nisam kao ti. Ja sam čist.

CRNI:

(tiho, peva poznat refren, praveći velike pauze između svake reči) »Čist...

Kao ruža... Sa suncem u oči-ma... » (Filip ga gleda u oči, i sam otpeva poslednji stih. Crni spusti pištolj) Bio si balavi kreten, Filipe... Ese sećaš? Ček'o si kevu (zamahne pištoljem prema Marini) da padne pod sto u kafani, da je nosiš kući. Pišo si u ćega. Bijo si gladan bre, i glup. A pogledaj sada batice... (Crni gleda Filipa zaljubljeno) Vidi se kako se izgledaš, batice. Izgledaš ko... oni crnci iz filmova. Totalno cool... (Crni ušmrkne, dodirne dlanom ruku. Nasmehi se, tiše) Karaš moju kurvu, a?

FILIP:

Šta koji kurac?! Pucaj! Pucaj!

MALI:

Ne!

(Ustaje s poda, baca se na Crnog, kači mu se oko vrata, Crni je gurne.

Okrene se prema njoj)

CRNI:

Droljo mala, hoćeš još?!

(Bane se baca između Crnog i Mali, Filip ga hvata se leđa, okreće ga prema sebi, uspeva da mu otme pištolj. Crni ostaje na podu. Crni se smeje.)

MALI:

Skenjaj ga, Filipeee!!! Skenjaj gaaa!...

(MILICIJSKA SIRENA- OFF. Mali shvata...)

Baci tu giju i pali! Baci, to! Filipe! Beeežiii...

(Filip stoji sa podignutim pištoljem, Crni leži na podu, Marina stoji nepomično katatonična kraj zida, Bane pokušava da smiri Mali koja vrišti. Plavo svetlo, a onda mrak. Iz mraka se još neko vreme čuje milicijska sirena.)

Razglednica

Dragi tata. Nemam više razglednica. Izvini što ti neću pisati. Ti meni piši, u Pičke Materine 3, 11 000 jebenih sranja. M.

Poternica.

Ali, ovog puta posle poternice ne nastupa mrak. Mali ostaje osvetljena u poslednjoj pozi. Scena se rasvetljava u scenu 26.

26 .

Mali osvetljena svetlom praznog slajda. Ostala svetla su plava. Milicijska stanica. Neko vreme se ništa ne događa, kao da je scena zamrznuta.

Otvaraju se vrata. Ulazi Socijalna Radnica. Mali je čak i ne pogleda)

SOCIJALNA RADNICA:

Zdravo Milice, ja sam teta Spomenka.

(sedne preko puta Mali, okrene leđa prema publici, Mali se ne pomera.)

Dušo, kako si?

MALI:

Boli vas dupe kako sam ja.

SOCIJALNA RADNICA:

Milice, ja nisam iz milicije. I nisam ovde da te ispitujem. Ako si njima rekla sve što znaš, razgovaraćemo nas dve, kao velike devojke, i onda ćeš mi dati tvoj broj telefona. Pozvaćemo tvoju mamu, i ona će te odvesti kući. U redu?

MALI:

Mi nemamo telefon.

SOCIJALNA RADNICA:

Kako nemate?

MALI:

Imamo samo telefon, a broj su nam uzeli jer nismo plaćali.

SOCIJALNA RADNICA:

Sve jedno... Izvini što te uznemiravam... Ja sam ovde zbog tebe. Ja sam ovde da se brinem o tebi kao o maloletnici za koju sam već od ranije dobijala prijave, i iz škole, ali i iz milicije... Milice, ja znam da je tebi teško...I da veoma teško živiš...

(Socijalna Radnica dalje govori na prazno, reči se ne čuju. Mali klizi niz sto, gleda u jednu tačku. Iz monologa Socijalne Radnice probija se samo po neka reč ili fraza)... Nikakve šanse da završiš razred... Ono što ti se danas dogodilo strašno...Ljudi koji imaju razumevanja... Za tvoje dobro... Sa mnom razgovaraš. Je l' me čuješ, Milice?... Nemoj da se praviš da spavaš, Milice. Milice?...

(Mali spava, s glavom naslonjenom na sto. Mrak)

27.

Milicijska stanica. Na istom mestu na kom je sedela Mali, sada sedi Filip. Laktovima oslonjen na sto, s glavom medju rukama. Neko otvori vrata, Filip se trgne. Na vratima je Ksenija. Nosi veliku torbu i kesu sa voćem. Stoji i ne miče se. Filip je gleda u tišini.

KSENIJA:

I?

FILIP:

Hvala ti što si došla... Nisam znao koga drugog da pozovem.

KSENIJA:

Mogao si da pozoveš advokata. Ili onog pandura što si mu plaćao reket...Ili svoju devojku....

FILIP:

Izvini.

KSENIJA:

Gde je Mali?

FILIP:

Zato sam te i zvao. Neko mora da dođe po nju, da je vodi kući. Celu noć je u stanici.

KSENIJA:

Zašto nije došla Marina?

FILIP:

Marina je... Slušaj... Ako se ovo iskomplikuje, znaš... Mislim, ako se suđenje oduži i ako...Otkud znam, razumeš?

KSENIJA:

Ne.

FILIP:

Ako ja... Ako ne budem mogao, razumeš? Ako me osude, kapiraš?

KSENIJA:

Nisi ti pucao u onog dečka, Filipe. (okrene glavu na drugu stranu)

FILIP:

Nisam pucao, Ksenija. Nikad u životu nisam pucao, je l' mi veruješ?

(Ksenija obriše suze, pogleda u Filipa)

KSENIJA:

Šta?

FILIP:

Hteo sam da te zamolim da paziš na Mali. I na Marinu. Dok ovo ne prođe.

KSENIJA:

Zato si me zvao?

(Filip ćuti)

KSENIJA:

Posle tri godine?

(Filip ćuti)

KSENIJA:

Baš si se dobro setio. Šutnuo si me zbog Crnog i njegovih fora! Gde ti je sada tvoj drug Crni? Zašto ti sada on ne pomogne?! Ko će da brine o mojoj porodici, Filipe? O mom ćaletu i o mom bratu, Filipe? Ko će da brine o meni?

(ustaje da krene, Filip ustane, pokuša da je zadrži, Ksenija ga odgurne. Malo sačeka. Pogleda u Filipa)

KSENIJA:

Po Mali mogu da dodju samo Marina, ili vaš ćale. Tako su rekli.

(Filip i Ksenija se gledaju. Ksenija izađe)

FILIP:

Ksenija?

(Ksenija se vrati, pogleda u njega.)

FILIP:

Hvala.

(Ksenija obori pogled u stranu. Mrak.)

28.

Topli dom. Marina pretura po stvarima, vrti se unaokolo... Tiho za sebe šapuće neke nepovezane rečenice. Stalno nakreće iz okrnjene šolje.

MARINA:

Nemoguće... Ja znam... Nemoguće... Ja sam bila sto puta ... Sto puta... Ja sam u njihovim godinama imala ime. I-me... Užasno, malo, govno...Važan je red, Marina. Poslaće me u rat, Marina... Ja sam sto puta bila. Ja sam bila tako lepa.

(ZVONO NA ULAZNIM VRATIMA)

MARINA:

(uplašeno) Ko je to?

SOCIJALNA RADNICA:

Gospođo Veljković? .... (kuca) Gospođo Veljković? (Marina sedne ne miče se, vrata se otvaraju i Socijalna Radnica ulazi)

SOCIJALNA RADNICA:

Gospođo Veljković, bilo je otključano... Mi se poznajemo... Ja sam Spomenka Ilić... (ponovo joj pruža ruku koju Marina ne konstatuje.)

MARINA:

Imate cigaretu?

SOCIJALNA RADNICA:

Ne pušim.

MARINA:

Ah... Prestali ste?

SOCIJALNA RADNICA:

Ne, nisam. Ja sam protivnik.

MARINA:

Protivnik, da. Ja sam mislila da ste vi iz milicije...

SOCIJALNA RADNICA.

Ne, ja sam iz centra za brigu o porodici...

MARINA:

Imate porodicu?

SOCIJALNA RADNICA:

Ja sam socijalni radnik.

MARINA:

A da nemate možda jednu cigaret...?

SOCIJALNA RADNICA:

Nemam.

MARINA:

Dobro, oprostite... Vi milicajci ste užasni, samo sam pitala...

SOCIJALNA RADNICA:

Marina, ja sam dužna da vas obavestim da vam je sin uhapšen.

MARINA:

Nemojte vi meni, gospodo, uhapšen. Nemojte da izmišljate. Važan je red. Ja sam iz vrlo uticajne porodice...

SOCIJALNA RADNICA:

Osim što se bavio trgovinom drogama, optužen je za saučesništvo u ubistvu jednog mladića...

MARINA:

Povucite me za kurac, i ti i tvoja milicija. Dolazila sam ja kod vas svaki dan. Svaki dan sam dolazila. Kad neko nestane ne možete da ga nađete sto četiri godine, a hapsite dobru decu... Filip je zlatan dečak!

SOCIJALNA RADNICA:

Filip Veljković nije dečak. On više nema nikakve veze sa vama, ja sam ovde zbog Milice...

MARINA:

Ah, tako... Vi ste iz škole?

SOCIJALNA RADNICA:

Ne.

MARINA:

Nego? Iz milicije?

SOCIJALNA RADNICA:

Vama nije dobro.

MARINA.

Milica opet nije bila u školi? Je l' tako?... Ništa ne brinite, ja sam stroga majka. Ja sam prava gospođa. Ja znam šta je red. Slobodno je izbacite, to dete je nemoguće, samo se dere, uvek je čupava... Pravi skot, na oca... Kada je bila mala, zamislite, bila je tiha. Kao andjeo. ... Nisam je naučila da bude lepa.

SOCIJALNA RADNICA:

Htela sam da pitam da li znate nešto o njenom ocu?

MARINA:

Ja sve znam o toj... O toj pičketini. Život mi je upropastio. Ja sam bila lepotica!!! Moj otac je akademik. Ja sam zbog njega napustila porodicu. Kada je ostao bez posla radila sam u kafani da ga izdržavam. Ja jesam. Ja znam.

SOCIJALNA RADNICA:

Ne znate gde se on nalazi?

MARINA:

...Da li biste mogli da mi kupite cigarete? ... Sin mi nije došao sa posla...

SOCIJALNA RADNICA:

Vama je potrebna stručna pomoć... Niste u stanju da vaspitavate dete, niti da imate strateljstvo ... Imate li nekog od rodbine?

MARINA:

Molim?

SOCIJALNA RADNICA:

Imate li nekog od rodbine?

MARINA:

Ja bih Vas najljepše molila da mi date jednu cigaretu... Nikako da stignem da kupim...

(Socijalna radnica otvara tašnu, da joj novčanicu)

SOCIJALNA RADNICA:

Evo. Kupite. Sutra ću poslati nekog da razgovara sa Vama. Moraćemo da vam oduzmemo dete...

MARINA:

(mислеći na novac) O, hvala... Hvala vam. Znala sam da ste fina dama, čim sam vas srela... Većina ih je danas malih govana. Doviđenja.

SOCIJALNA RADNICA:

(krene ka vratima) Gospođo Veljković, vaša kćerka Milica će biti premeštena u dom...

MARINA:

Sve sama mala govna. Ipak, nađe se i poneka fina gospođa...

SOCIJALNA RADNICA:

Doviđenja....

MARINA:

Ja znam... To je nemoguće... Mala. Govna. Mala. Govna. Milice, idi u prodavnicu! Milice, idi u prodavnicu! Milice, idi u školu! Važan je red.

(šeta sama po kući, nastavlja da pretura... Donosi kutiju sa raznoraznim lekovima na sto. Sipa sadržaje bočica u šolju, jednu za drugom. Bočice i kutije od lekova joj ispadaju iz ruku.)... Da. Ja sam bila lepa. Ne kao ove musave danas... Filipe, nemoj da brineš dušo... Ja... Mama će to...Važan je red, Marina. (nakrene iz šolje) Anđeo... (popije još iz šolje) Ne takva... Ne takva. Lepa. Kao lepa... kao ne... Kao Milica...Milic...
(Marina klizi niz sto, kao Mali u stanici. Laktom zakači šolju, šolja padne i razbije se. Marina mrtva. Mrak.)

29.

Groblje. Senke kestena. Senke krstova. U daljini grobljanska muzika, čuje se naricanje, vetar. Mali hoda pored Socijalne Radnice. Bleda. Bez izraza.

BANE:

(iza njenih leđa, iz mraka) Mali!

(Mali se okrene, zastane, iz mraka izlazi Bane. Polako prilazi. Kao da ne sme da je dodirne. Gledaju se u oči, pa u pod.) ... Moje saučešće... (gleda u Socijalnu Radnicu sa nepovernjem, ona njega gleda ispitivački)

MALI:

To je moj najbolji drug.

SOCIJALNA RADNICA:

Ne smeš dugo. ...Znam ja dobro ko je on. (udalji se.)

BANE:

Žao mi je zbog Marine.

(Mali pljune. Ništa ne govori.)

BANE:

Izvini š'o sam zaksnijo. ... Bilo mi je nekako... Znaš... Bedak. Tek sam jutros čuo... A i nikad nisam bijo na sahrani. (Mali ćuti)

BANE:

Kako si?

MALI:

Kažu da ću morati u dom dok ne napunim osamnejt. Ako tata ne dođe po mene. Traže ga. Ali, još ga nisu pronašli. Marina je popila sve lekove u kući. Našli su je tek juče. Komšijina mačka ušla kroz prozor. Mačka umrla, zamisli... Lizala slomljenu šolju... A Filip će da bude osuđen.

BANE:

To sam čuo u kraju... Doneo sam ti neku vutru...

MALI:

Daj. Samo pazi. (Bane je zagrlji, tajno joj doda paketić... Ona ga zadrži u tom položaju, šapne mu na uvo)... Čelavi, ja ne mogu u domu. Ja moram da palim. Na more. Tamo gde sam bila sa tatom. Možda je i moj tata tamo.

BANE:

Kako ćeš?

MALI:

Slušaj me dobro... Moraš da proveriš koliko je karta, i da mi nađeš pare za kartu, je l' čuješ?

BANE:

Dobro.

MALI:

Ne mogu u domu, Bane.

BANE:

Dobro.

MALI:

Do kad možeš?

BANE:

Do sutra. Do sutra ujutru, Mali. Sigurno mogu.

(stavi ruku u džep, iz njega izvadi ključ, stegne ga, pa vrati ruku u džep)

MALI:

Je l' nećeš da prodaš?

BANE:

Mali, ja nikad nisam prodao.

MALI:

Više nema ko da me proda sem tebe.

BANE:

Mali, ti si moj najbolji ortak.

SOCIJALNA RADNICA:

Miiilicceeee?

MALI:

I ti si moj.

BANE:

Hoću s tobom da palim. Na more.

MALI:

Šta ćeš ti tamo, kad ti ne znaš da plivaš.

BANE:

Nema veze. Naučiću...

(izvadi iz džepa gomilu razglednica) E, da... Znam da se ložiš na ova sranja...

(Mali uzima razglednice, gleda ga, ne može da veruje...)

MALI:

Nemoj. Drži.... Uzeću samo dve. Do sutra. Ostale mi daj sutra...Obećaj mi da ćeš mi ih dati sutra.

BANE:

Dobro, sutra. Obećavam, Mali.

MALI:

U tri nas puste u dvorište. Do pet. Ja ću izaći odmah, jer je u pet prozivka.

BANE:

Dobro.

MALI:

Čekam te... Kod moje kuće.

SOCIJALNA RADNICA:

Milice?... Dušo?

BANE:

(brzo zagrlji Mali, stane u boxerski stav. Mali se ne pomeri) Ćao, Mali.

MALI:

Ne ćao, ćelavi. Vidimo se sutra.

(Socijalna Radnica dolazi, odvodi Mali za ruku, Mali gleda za Banetom.

Bane ostaje sam sa razglednicama u ruci. Još jednom pogleda ključ koji krije u džepu. Mrak.)

Razglednica:

Dragi tata. Svi su otišli. Svoj život u svoje ruke.. Samo sam možeš da odlučiš, tako si rekao. I niko ne može osim tebe. Zar nisi tako rekao? Zar nije tako bilo, pre nego što si otišao, zar nisi tako rekao?!. Samo sam možeš da odlučiš. Moje jedino kući si ti. Mama te voli, zauvek. Sad je zauvek.

Dragi tata. I ničeg nema više, sem ničega između nas. M.

Poternica

30.

Zatvor. Senka rešetki. Soba za posete. Dugačak sto. Na jednom kraju sedi Filip. Na drugom Crni. U sredini je Aja. Ona ne gleda ni u jednog. Njih dvojica se međusobno ne gledaju. Kao da se ne vide. Svo troje su licem okrenuti publici.

AJA:

Koliko si dobio?

FILIP:

Sedam.

AJA:

Koliko?

CRNI:

Šest.

AJA:

Za šta?

CRNI:

Ni za šta.

FILIP:

Za sve.

AJA:

(pogleda u Filipa) Žao mi je zbog tvoje majke.

FILIP:

Nisu me pustili na sahranu.

CRNI:

Šta ćeš ti ovde?

AJA:

Trudna sam.

CRNI:

Opet?

FILIP:

Trudna?

AJA:

Idem kod mojih, preko. Prodala sam stan i kafić. Ovamo se ne vraćam.

Nikad više.

FILIP:

A dete?

AJA:

Vodim i njega.

FILIP:

Ne to dete.

AJA:

Koje dete?

CRNI:

To bezoblično što raste u tebi, iza tvoje pičke, šta s njim?

AJA:

Rodiću ga. Tamo.

FILIP:

Čije je?

AJA:

Ne znam.

CRNI:

Ko ti je to napravio, droljo?

AJA:

Sve sam ovo sama sebi napravila.

FILIP:

Je l' moje?

AJA:

Moje.

CRNI:

Je l' moje?

AJA:

Ne znam. I ne zanima me.

FILIP:

Moraš da mi kažeš ...

CRNI:

Moje je.

FILIP:

...ako je moje...

AJA:

Ne znam... Ne zanima me. (Ustane, pogleda u Crnog) ... Ne pokušavaj da me tražiš. Ni za šest. Ni za šesto šezdeset šest godina. Samo: nestani! Na jedan. Sad. Zauvek! (izađe. Filip ostaje s glavom među rukama. Crni se histerično smeje. Mrak.)

31.

Topli dom, ili ono što je nekada bio. Krš. Na podu Marinina slomljena čaša.

Vrata su izvaljena, preko njih su u x zakucane dve daske. Daske se lome.

Mali upada u sobu. Ustaje. Staje na sred sobe. Gleda oko sebe.

Pogled joj pada na parčice šolje na podu. Ona podiže jedan komadić, drži ga u ruci, očisti ga majicom. Stoji i gleda u prazno. Sedne na stolicu. Ćuti. Ćeka. Scena tone u mrak. Mali ustane, još jednom pogleda oko sebe. Pogleda u komadić šolje u ruci. Stavi ga u džep. Izlazi.... Mrak.

32.

Ćošak. Sa leve strane nailazi Poštar. Ćeka... Iz kuće izlazi Ksenija.

Gleda u pod. Poštar je opazi...

POŠTAR:

Devojčice?

KSENIJA:

Dobar dan.

POŠTAR:

Dobar dan, srećo. Kako to da nisi na poslu?

KSENIJA:

Ne radim više... Za sad. Tata je bolnici... Pozlilo mu kad su mi brata...

Verovatno znate. Bilo je u novinama.

POŠTAR:

U novinama? (Ksenija klimne glavom) Ne znam, nisam stigo jutros da kupim...(Ksenija ništa ne odgovori... Poštar neko vreme Ćeka)

POŠTAR:

Biće bolje... Štono kažu: maloletan je. Je l' tako? A i to što je pokrao...Ah, pa štono kažu: danas se svako nakrao. Kako i da vaspitaš dete, kad svaki dan bude neka krađa, neko Ćudo, neko... Nego, nije valjda da si ti zbog toga imala problema? ... Nisi znala da je uzeo tvoj ključ, je l' tako...

KSENIJA:

Nisam znala da on ima ključ.

POŠTAR:

Gledam jutros onaj prozor pa se mislim, kako mu je palo napamet da može tuda da se provuče... Prozor ovolicki.

KSENIJA:

Nisam znala da je to on! ... Zaboravila sam knjigu na kasi... Vratila sam se po knjigu... Nisam znala da ima ključ... Videla sam da je neko unutra...

Nisam znala da je to on...

POŠTAR:

A zato u novinama piše: sestra prijavila brata.

(Ksenija ćuti)

POŠTAR:

Biće bolje, biće bolje... Hm. Nego... reci mi, je l' si videla negde Mali?...

KSENIJA:

Zašto?

POŠTAR:

He-he...Svraka. ...Danima je nema... Pravo da ti kažem, bez nje mi prazno, štono kažu, radno vreme... A osim toga... evo, stigla joj razglednica....

Zamislite molim vas! Stiglo joj ovo, sa mora... Evo vidiš, poslato na onaj dan kad je rekla da joj je rođendan..

KSENIJA:

Da vidim... (pogleda brzo, sva crvena od uzbuđenja, uzme je poštaru iz ruke)

Pisao joj tata.

(Ksenija zgrabi razglednicu, jako cmokne Poštara u obraz i otrči niz ulicu.

Mrak)

Razglednica

Dragi tata. Tvoj život nije samo tvoj. Zato ga ne možeš uzeti u svoje ruke, da nekog drugog ne ostaviš praznih ruku. Život je veliki. Moje ruke nisu.

Kroz njih sve prolazi, kao pesak. Sećaš se, tata, pesak. Pesak na plaži, na moru kad smo bili. Kad sam naučila da plivam. Ali sam posle zaboravila. Sve sam zaboravila. Dragi tata. Sve sem tog peska, i razglednice koju smo poslali mami i Filipu. Ničeg se drugog ne sećam. I ništa više nemam da ti kažem. Čak i kad bih imala mesta na razglednici. Čak i kad bih imala novu razglednicu. Koji nemam. Kao što nemam mamu. Kao što nemam Filipa. Kao što nemam prava. Pozdravi nekog. Mali.

Poternica

33.

Popravni dom. Mali za stolom. Iza nje su vrata. Vrata se otvaraju, Mali se okrene. Ulazi Socijalna Radnica.

SOCIJALNA RADNICA:

Milice?... Desilo se nešto divno!

MALI:

Izbacili su me iz večernje škole.

SOCIJALNA RADNICA:

Pronašli smo... Tvog tatu, Milice.

(Milica se okrene kao oparena)

SOCIJALNA RADNICA:

Pre nekoliko dana, dobila si razglednicu. Donela je Ksenija. Sestra od onog malog ... Tvog druga. Baneta. Nismo hteli da ti kažemo, za tvoje dobro, dok ne proverimo...

MALI:

Stigla mi je razglednica?!

SOCIJALNA RADNICA:

Mi smo uzeli u obzir okolnosti o kojima nam je tvoj otac pričao, kao i dijagnozu koja je ustanovljena tvojoj mami, i zaključili smo kako je napokon najbolje da u ovo vreme kada mnogi nemaju krov nad glavom, oni koji imaju uslove, ipak ne žive na račun države.... Mi smo odlučili kako je tvoj otac kompetentan da dobije strarateljstvo i da ulogu roditelja može da ispunjava...Tako reći po propisima. Utvrdili smo gde je on bio, o čemu će ti najbolje on ispričati. Sada je sasvim drugačije vreme. Da. Nove vlasti poštuju one koji se nisu odazivali na mobilizaciju... To je jasna stvar. Pa, ipak...Kako je država i dalje u finansijskoj krizi...

MALI:

Našli ste mog tatu?

SOCIJALNA RADNICA:

Da. On je tu. Čeka da te vidi.

(Mali okrene glavu od nje. Gleda nepomično u jednu tačku)

SOCIJALNA RADNICA:

U redu je... Kad budeš spremna, pozvaćemo ga da uđe.

(Mali se ne miče)

SOCIJALNA RADNICA:

Milice, dušo?

MALI:

Recite mu da neću da ga vidim.

(Socijalna radnica je pogleda izbezumljeno)

MALI:

Neću da ga vidim. Nikada. Ozbiljno. Tako mu recite.

SOCIJALNA RADNICA:

Milice ja ću uzeti u obzir da je ovo za tebe šok...

MALI:

Nikakav šok. Ja nemam tatu. Nikad ga nisam ni imala. I ne treba mi.

SOCIJALNA RADNICA:

Milice, mi...

MALI:

Ne zanima me. Doviđenja.

(Mrak. Iz mraka na lice Mali počinju da se ređaju prazne razglednice. Socijalna radnica jaaaako zalupi vrata. Preko Mali, kao na razglednici, projektuje se slajd. Na slajdu je Mali sa zatvorenim vratima iza sebe.)

KRAJ¹

---

¹ Drama je napisana u Beogradu, 2003. godine. Razvijana je godinu dana, na različitim radionicama, u okviru NADA projekta, u Narodnom pozorištu. Prevedena je na engleski jezik. U tom je prevodu predstavljena na showcaseu Northern Exposure Writers festivala, u Leedsu, UK. Na konkursu Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Gorenja za najbolji savremeni dramski tekst, drama je nagrađena prvom nagradom. U istom pozorištu je i postavljena u režiji Borisa Liješevića. Čitana je u londonskom pozorištu BLUE ELEPHANT, kao i na otvaranju festivala HOT INK koji organizuju New York University i drama department fakulteta Tisch School of Arts. Čitanje ove drame uvršćeno je i u IN program na Festival D' Avignon 2006. U okviru JANUS festivala, drama je adaptirana za Britaniju (verzija: Alex Chisholm, Mark Catley) i u toj verziji predstavljena u West Yorkshire Playhouse, Leeds, UK. U Srbiji je postavljena još jednom, u režiji Vladimira Lazića, u pirotskom Narodnom pozorištu.

Autorka se zahvaljuje: Milošu Krečkoviću, Alex Chisholm, Borisu Liješeviću, Mariji Stojanović, Milanu Govedarici, Dieteru Boyeru, Mili Manojlović, Milošu Timotijeviću, Vaci Đorđević, Jeleni Helc, Filipu Vujoševiću, Maji Pelević, Milanu Markoviću, Jeleni Bogavac, Igoru Markoviću, Filipu i Majri Vasiljević kao i svima ostalima koji su mislili o ovoj dramu, radili na njoj i čitali je u više od tri verzije.